

Sygn. akt III AUa 656/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Mirosław Godlewski

Sędziowie: SSA Jolanta Wolska

SSA Jacek Zajązkowski (spr.)

Protokolant: sekretarz sądowy Małgorzata Matusiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 listopada 2015 r. w Ł.

sprawy **M. J. (1)**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w Ł.**

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek apelacji M. J. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu

z dnia 17 lutego 2015 r. sygn. akt IV U 763/14

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 656/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18.07.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. stwierdził, że M. J. (1), jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu, od 01.04.2014 r. oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od tej samej daty.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła ubezpieczona wnosząc o jej zmianę i ustalenie, że podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu, chorobowemu od dnia 01.04.2014 r., jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą w zakresie usług fizjoterapeutycznych.

W odpowiedzi organ rentowy podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji i wniósł o oddalenie odwołania.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 17 lutego 2015 r. Sąd Okręgowy w Sieradzu oddalił odwołanie (pkt 1) oraz zasądził od M. J. (1) na rzecz organu rentowego kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt 2).

Rozstrzygnięcie Sądu I instancji zapadło w świetle następujących ustaleń faktycznych:

M. J. (1), urodziła się (...), od 2010 r. jest absolwentką (...) Wydziału Fizyki i Astronomii - specjalność fizyka medyczna. W 2013 r., wnioskodawczyni uzyskała tytułu licencjata fizykoterapii w Wyższej Szkole Fizjoterapii we W.; obroniła pracę w 2014 r. Podczas studiów odwołująca odbywała praktyki zapoznające z usługami medycznymi i sprzętem. W trakcie studiów wnioskodawczyni odbywała praktyki szkolne w wymiarze od 4 do 5 razy w tygodniu

po kilka godzin. W ramach praktyk wykonywała różne masaże w szpitalach, przychodniach, ćwiczyła z pacjentami, były też praktyki dłuższe – wakacyjne. W okresie od 16.10.2010 r. – 17.10.2010 r., odwołująca brała udział w kursie „Bańki w odnowie psychosomatycznej” w W. w wymiarze 20 godzin. W dniu 14.05.2012 r., odwołująca uczestniczyła w warsztatach szkoleniowych we W. – T. P. „borowinowa odnowa ciała – szkolenie zabiegowe”. Odwołująca po przeprowadzeniu się do S. we wrześniu 2013 r., szukała pracy do stycznia 2014 r. Z uwagi na to, że bardzo interesuje się fizjoterapią, odwołująca postanowiła założyć własną działalność w tym zakresie, tj. różnego rodzaju zabiegi, masaże, ćwiczenia. Zamierzała także uruchomić kriokomorę przy ośrodkach rehabilitacyjnych i przychodniach, która miała być głównym źródłem dochodu. Koszt kriokomory wynosi 150-180 tys. zł. Elementem kriokomory jest zbiornik, który wnioskodawczyni chciała dzierżawić od producenta. W chwili obecnej nie zakupiła kriokomory, ani nie wydzierżawiła zbiornika od producenta. Odwołująca nie wystąpiła z wnioskiem o pomoc unijną na zakup kriokomory.

Wnioskodawczyni od 1.04.2014 r. zgłosiła rozpoczęcie jednoosobowej działalności gospodarczej w zakresie fizjoterapii pod firmą Fizjoterapia (...) z/s w S. przy ul. (...). W/w adres jest jednocześnie miejscem zamieszkania wnioskodawczyni. Siedziba firmy nie jest miejscem wykonywania działalności, bowiem działalność ta ma charakter mobilny – jest wykonywana u klienta. W związku z rozpoczęciem działalności, od 01.04.2014 r., w/w zgłosiła się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowych i wypadkowego oraz do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z podstawą wymiaru składek w wysokości 9.365 zł. W chwili rozpoczęcia działalności, odwołująca była w 7 miesiącu ciąży. W dniu 30.04.2014 r., dokonano zakupu taśmy rehabilitacyjnej 5,5 m. niebieskiej na kwotę 31,35 zł. brutto oraz segregatora, a w dniu 20.05.2014 r. zakupu pieczątki. Wnioskodawczyni jest współwłaścicielem samochodu osobowego marki S. (...), który został zakupiony w 2010 r.

Pozyskiwanie klientów odbywa się metodą rozpowszechniania wśród znajomych, rodziny, jest też strona internetowa. W ramach wykonywanej działalności w kwietniu 2014 r., odwołująca wystawiła dwa rachunki na łączną kwotę 60 zł. brutto, w maju 2014 r., wystawiła cztery rachunki na łączną kwotę 120 zł. brutto. Rachunki za usługi terapeutyczne zostały wystawione m.in. we W. na kwotę 30 zł., w K. na kwotę 90 zł. brutto. W toku postępowania zostało złożonych 5 oświadczeń rodziny i znajomych wnioskodawczyni o wykonanych przez nią usługach fizjoterapeutycznych. W podatkowej księdze przychodów i rozchodów nie są ujęte koszty dojazdów do klientów.

Od dnia 27.05.2014 r., M. J. zgłosiła w organie rentowym roszczenie o wypłatę zasiłku macierzyńskiego z ubezpieczenia chorobowego. W związku z roszczeniem M. J. (1) o wypłatę zasiłku macierzyńskiego przy krótkotrwałym okresie prowadzenia działalności oraz zadeklarowanej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, ZUS wszczął z urzędu postępowanie w sprawie wydania decyzji w zakresie podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Po zakończeniu postępowania wyjaśniającego, decyzją z dnia 18.07.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. stwierdził, że M. J. (1), jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie mająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu, od 01.04.2014 r. oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od tej samej daty.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał odwołanie za bezzasadne. Czyniąc rozważania prawne Sąd pierwszej instancji wskazał na art. 6 ust. 1 i art. 13 pkt. 4, ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. Ponadto Sąd zwrócił również uwagę na treść art. 58 § 1 i 2 k.c. zgodnie, z którym czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna chyba, że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy. Nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współzycia społecznego.

Dokonując bardziej szczegółowej wykładni niniejszego przepisu Sąd Okręgowy przywołał pogląd z orzecznictwa zgodnie, z którym powszechnie przyjmuje się przy tym, iż czynność prawna mająca na celu obejście ustawy zawiera jedynie pozór zgodności z ustawą. Chodzi tu o indywidualny, uzgodniony cel czynności prawnej, znany obu stronom tej czynności. Przez cel należy rozumieć przyszły stan, którego osiągnięciu służy czynność prawna. Czynność prawna mająca na celu obejście ustawy zawiera treść, która z punktu widzenia formalnego (pozornie) nie sprzeciwia się

ustawie, ale w rzeczywistości (w znaczeniu materialnym) zmierza do zrealizowania celu, którego osiągnięcie jest przez nią zakazane. Chodzi tu zatem o wywołanie skutku sprzecznego z prawem (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 stycznia 2013 r., III AUa 781/12). Taka sytuacja zdaniem Sądu miała miejsce w rozpatrywanej sprawie. W ocenie Sądu Okręgowego zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozostawia wątpliwości, że zgłoszenie przez odwołującą prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej zadeklarowaną podstawą wymiaru składek na ubezpieczenie, było czynnością pozorną i nastąpiło wyłącznie w celu objęcia wnioskodawczyni ubezpieczeniem z tego tytułu, a w konsekwencji zapewnienia świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Podnieść także należy, iż działania te polegające na zgłoszeniu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej zmierzały do tego, aby osiągnąć nieuzasadnione świadczenia z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych osób ubezpieczonych. Zatem te działania są też sprzeczne z zasadami współzycia społecznego i jako takie nieważne (art. 58 § 2 k.c.), a zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych, w tym ubezpieczenia chorobowego z podstawą wymiaru znacznie wyższą od obowiązującej dla osób prowadzących działalność gospodarczą, dotyczyło w konsekwencji zamiaru wyłudzenia świadczeń z ubezpieczenia społecznego i takie postępowanie jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie. O kosztach zastępstwa prawnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z § 11 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Wyrok Sądu Okręgowego zaskarżyła w całości apelacją M. J. zarzucając mu:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 6 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 8 ust. 6 pkt 1, art. 13 pkt 4, art. 14 ust. 2 pkt 3, art. 18a ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r., o systemie ubezpieczeń społecznych, poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że ubezpieczona nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 01.04.2014 r., podczas gdy ze zgromadzonego w postępowaniu materiału dowodowego wynika, że ubezpieczona rozpoczęła i prowadzi działalność gospodarczą, a także uiszcza stosowne składki na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, wypadkowe, oraz chorobowe, a co za tym idzie podlega tymże ubezpieczeniom od 01.04.2014 r.

2. naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 58 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 83 § 1 k.c. poprzez ich błędne zastosowanie i w efekcie przyjęcie, że czynności podejmowane przez powódkę a mające na celu przygotowanie do założenia działalności gospodarczej, założenie działalności gospodarczej oraz czynności związane z prowadzeniem działalności były czynnościami pozornymi lub nieważnymi ze względu na ich sprzeczność z zasadami współzycia społecznego, a także miały na celu wyłącznie objęcie jej ubezpieczeniem z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej i w konsekwencji zapewnienie świadczeń z ubezpieczenia społecznego, podczas gdy z prawidłowo ustalonego stanu faktycznego sprawy wynika, że działaniu powódki w postaci założenia i prowadzenia działalności gospodarczej nie można było przypisać cech pozorności, bowiem jej działania zmierzały do zapewnienia sobie źródła utrzymania, a nie osiągnięcia nieuzasadnionego świadczenia z systemu ubezpieczeń społecznych.

Wskazując na powyższe apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie odwołania powódki M. J. (1) i ustalenie, że powódka podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 01.04.2014 r., ewentualnie o uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu. Ponadto skarżąca wniosła o zasądzenie od organu rentowego na rzecz powódki zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja skarżącej, jako nieuzasadniona podlegała oddaleniu. Ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Okręgowy znajdują pełne oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym. Sąd Apelacyjny przyjmuje, zaś niniejsze ustalenia także za podstawę swego rozstrzygnięcia w rozumieniu art. 382 k.p.c. Skarżąca nie postawiła w treści złożonej apelacji zarzutów naruszenia postępowania uznając poczynione przez Sąd Okręgowy ustalenia jako bezsporne. W ocenie

Sądu Apelacyjnego na akceptację w zasadniczej części zasługują również wywody prawne Sądu pierwszej instancji a w szczególności dokonana przez ten sąd interpretacja przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Zgodnie z art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 ze zm.), obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne prowadzące działalność pozarolniczą - od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności. Chodzi w tym przepisie o faktyczne wykonywanie działalności pozarolniczej, w tym działalności gospodarczej. Pojęcie to należy rozumieć w sposób przyjęty w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. - o swobodzie działalności gospodarczej. Zgodnie z jego treścią działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Oznacza to, że wykonywanie działalności pozarolniczej (gospodarczej) w rozumieniu art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych to rzeczywista działalność o cechach określonych w art 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, czyli chodzi o jedną z rodzajów działalności wymienionych w przedmiotowym przepisie wykonywaną w celu zarobkowym, w sposób zorganizowany i ciągły. Ocena, czy wykonywana jest działalność gospodarcza należy więc przede wszystkim do sfery ustaleń faktycznych, a dopiero następnie do ich kwalifikacji prawnej. W orzecznictwie przyjmuje się, że cechami działalności gospodarczej są: 1) zawodowy (a więc stały) charakter, 2) związana z nią powtarzalność podejmowanych działań, 3) podporządkowanie zasadzie racjonalnego gospodarowania oraz 4) uczestnictwo w obrocie gospodarczym (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 6 grudnia 1991 r., sygn. III CZP 117/91, opubl. OSNCP 1992 nr 5, poz. 65).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy w pierwszej kolejności należy wskazać, że samo rozpoczęcie działalności gospodarczej przez kobietę w ciąży, niezależnie od tego, czy jest to ciąża początkowa czy zaawansowana, nie może świadczyć o braku woli do prowadzenia tej działalności. Taką wolę każdorazowo winno się badać w oparciu o całokształt okoliczności sprawy. Z okoliczności sprawy wynika, że wnioskodawczynie rozpoczęła działalność gospodarczą w 7 miesiącu ciąży podejmując ją jednocześnie w przedmiocie co prawda tożsamym z posiadaniem wykształceniem jednak nie posiadając doświadczenia zawodowego. Należy zauważyć, iż wnioskodawczynie ukończyła studia na Uniwersytecie (...) na Wydziale Fizyki i Astronomii - specjalność fizyka medyczna. W 2013 r., wnioskodawczynie uzyskała tytułu licencjata fizykoterapii w Wyższej Szkole Fizjoterapii we W.; obroniła pracę w 2014 r. Podczas studiów odwołująca odbywała praktyki zapoznające z usługami medycznymi i sprzętem. W trakcie studiów wnioskodawczynie odbywała praktyki szkolne w wymiarze od 4 do 5 razy w tygodniu po kilka godzin. W ramach praktyk wykonywała różne masaże w szpitalach, przychodniach, ćwiczyła z pacjentami, były też dłuższe praktyki - wakacyjne. Mając na uwadze poczynione powyżej ustalenia należy zauważyć, że podjęte przez wnioskodawczynię działania mogą świadczyć o naruszeniu zasady racjonalnego gospodarowania. Rozpoczęcie działalności gospodarczej powinno być bowiem działaniem konsekwentnym i przemyślanym pod względem organizacyjnym, technicznym, ekonomicznym, finansowym, marketingowym, handlowym itd. Działania podjęte przez wnioskodawczynię niewątpliwie nie odpowiadają powyższym warunkom. Jak słusznie zauważył Sąd Okręgowy nie dokonała ona żadnych inwestycji związanych z rozwojem czy też w ogóle z założeniem firmy. Jedynymi poczynionymi zakupami była taśma rehabilitacyjna, segregator i pieczętka. O nie do końca przemyślanym charakterze działań wnioskodawczynie świadczy niewątpliwie również fakt, iż podjęła ona prowadzenie działalności gospodarczej nie mając rozeznania na rynku usług które planowała świadczyć oraz nie mając klientów i bazując wyłącznie na usługach świadczonych swoim bliskim i znajomym. Dodatkowo podejmując decyzję o rozpoczęciu prowadzenia działalności gospodarczej w mocno zaawansowanej ciąży w tym działalności opartej niewątpliwie na wysiłku fizycznym bez zagwarantowanych jakichkolwiek przychodów i ewentualnych możliwości ich uzyskania, pod względem ekonomicznym, finansowym oraz z punktu widzenia zdrowotnego wnioskodawczynie zachowała się nierozważnie i nieracjonalnie. Niniejsze działanie znajduje faktyczne uzasadnienie jeśli przyjąć, iż wyłącznym celem rozpoczęcia działalności gospodarczej było uzyskanie jak najwyższego świadczenia z tytułu ubezpieczenia społecznego. Pamiętać jednak należy, iż jedyną racjonalizacją podejmowanej działalności gospodarczej nie może być uzyskanie świadczeń z ubezpieczenia społecznego. W takiej bowiem sytuacji prowadzenie działalności gospodarczej, a ściślej

realizowanie jednego z aspektów tej działalności, czyli osiągnięcie zysku, polegało by tylko na pozyskiwaniu świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Tymczasem świadczenia z ubezpieczenia mają być w istocie czymś wtórnym wobec przyczyny powstania ubezpieczenia, jaką jest prowadzenie działalności gospodarczej. Te nieracjonalne działania, były w istocie racjonalne z tego względu, że nie były podjęte w celu rzeczywistego prowadzenia działalności gospodarczej, lecz upozorowania jej dla osiągnięcia wysokich świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Motywem podjęcia działalności gospodarczej może być uzyskanie świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Świadczenia te mogą być uwzględniane w całościowym bilansie opłacalności. Jednak aby uznać, że podjęcie tej działalności nastąpiło - w pierwszym rzędzie - muszą wystąpić realne działania z rzeczywistym zamiarem wykonywania działalności w rozumieniu art. 2 u.s.d.g. Powinien to być zatem zamiar wykonywania działalności zawodowej, wykonywanej w sposób zorganizowany i ciągły. Nie można natomiast uznawać za prowadzenie działalności gospodarczej sytuacji kiedy nie ma zamiaru prowadzenia zorganizowanej zawodowej działalności, a prowadzenie działalności ma polegać tylko na uzyskiwaniu świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Nastąpiło by tu odwrócenie oczekiwanego związku przyczynowego. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 12 grudnia 2014 r., III Aua 878/14).

Z ustalonego w sprawie i bezspornego stanu faktycznego wynika, iż wnioskodawczyni od 1.04.2014 r. zgłosiła rozpoczęcie jednoosobowej działalności gospodarczej w zakresie fizjoterapii pod firmą Fizjoterapia (...). W chwili rozpoczęcia działalności, odwołująca była w 7 miesiącu ciąży. Prowadzona działalność miała mieć charakter mobilny i być wykonywaną u klienta jednak w podatkowej księdze przychodów i rozchodów nie zostały ujęte koszty dojazdów do klientów. Sąd Apelacyjny pragnie zwrócić uwagę na fakt, iż ubezpieczona będąc w zaawansowanej ciąży nie do końca była w stanie pozwolić sobie na wykonywanie pracy niewątpliwie wymagającej sprawności fizycznej oraz jednocześnie związanej z częstymi dojazdami do klientów. Należy zauważyć, iż rozpoczęcie działalności gospodarczej bezpośrednio poprzedzało moment rozszczenia wypłaty zasiłku macieżyńskiego o który wnioskodawczyni wystąpiła 27.05.2014 r. Uwadze Sądu nie umknął jednocześnie fakt, iż w ramach wykonywanej działalności w kwietniu 2014 r., odwołująca wystawiła dwa rachunki na łączną kwotę 60 zł. brutto a w maju 2014 r., wystawiła cztery rachunki na łączną kwotę 120 zł. brutto. M. J. (1) rozpoczynając działalność gospodarczą, nie mając dochodów ani zapewnionych klientów, nie posiadając jednocześnie doświadczenia w pracy, którą rozpoczęła w ramach działalności gospodarczej oraz będąc w zasadzie nie w pełni dysponowaną do wykonywania czynności w ramach prowadzonej działalności za świadczone usługi zadeklarowała kwotę 9.350 zł, jako podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne. Tym samym nie ulega wątpliwości, iż zadeklarowana składka nie miała żadnego związku z jej zarobkami w sytuacji, gdy ubezpieczona wykazała z dwóch miesięcy zaledwie 240 zł przychodu, który to pozostawał znacznie niższy od składek przez nią odprowadzonych.

Mając powyższe na uwadze zauważyć należy, iż działania podjęte przez wnioskodawczynię cechowała sporadyczność i okazjonalność, a częstotliwość ich podejmowania nie pozwala przesądzić o ciągłości i zorganizowanym charakterze tej działalności. Trudno jednocześnie wyobrazić sobie konkurencyjność wnioskodawczyni w zestawieniu z realną możliwością świadczenia pracy polegającej na różnego rodzaju zabiegach, masażach czy wykonywaniu ćwiczeń w sytuacji gdy była ona w dalece zaawansowanej ciąży. Na uwagę zasługuje również fakt, iż działalność wnioskodawczyni nie wykazywała wyraźnej tendencji rozwojowej. Powyższego nie można pogodzić z generalnym celem prowadzenia przedsiębiorstwa handlowego, jakim jest nastawienie na wynik sprzedaży, dążenie do wzrostu sprzedaży usług, rozwoju firmy, rozszerzenia działalności. W okolicznościach niniejszej sprawy należałoby dojść do wniosku, iż wnioskodawczyni nie przejawiała woli dążenia do maksymalizowania zysków i minimalizowania strat ani do stworzenia prosperującego przedsiębiorstwa. Świadczy choćby o tym fakt, iż działalność wnioskodawczyni przynosiłaby niewielkie zyski, a przy zachowaniu stawek ogólnie przyjętych w tej branży, wnioskodawczyni nie osiągnęłaby zysków pozwalających nawet na pokrycie wysokich zadeklarowanych składek na ubezpieczenia społeczne. Biorąc pod uwagę powyższe w ocenie Sądu Apelacyjnego materiał dowodowy zgromadzony przed Sądem pierwszej instancji, uprawnia do stwierdzenia, że mimo podjętych działań przez wnioskodawczynię w zakresie wykazania prowadzenia działalności gospodarczej, nie może ona zostać objęta obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, bowiem decydujące znaczenie dla istnienia tego obowiązku jest faktyczne prowadzenie działalności, której skarżąca nie zdołała udowodnić.

Na marginesie na uwagę zasługuje również fakt, że przytaczane przez wnioskodawczynię oświadczenia osób korzystających z jej usług (głównie rodzina i znajomi) nie zostały potwierdzone w procesie. Wnioskodawczyni nie wносиła o przeprowadzenie dowodów z zeznań tych osób, a dowody z takich dokumentów nie stanowią wiarygodnego dowodu, a jedynie stwierdzenia, które powinny zostać potwierdzone przed sądem zgodnie z zasadą bezpośredniości.

Celem uprawdopodobnienia prowadzonej działalności gospodarczej w piśmie procesowym złożonym po wszczęciu postępowania apelacyjnego wnioskodawczyni załączyła szereg dokumentów mających świadczyć o kontynuacji prowadzonej działalności gospodarczej. Załączniki do niniejszego pisma zostały sporządzone bądź powstały po wniesieniu przez pozwaną apelacji. Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż złożone przez wnioskodawczynię dokumenty prywatne nie mogły świadczyć o faktycznym rozpoczęciu prowadzenia działalności gospodarczej w kwietniu 2014 r. co pozostaje sporne na gruncie przedmiotowej sprawy i stanowiło konkluzję wydanej przez organ rentowy decyzji. Niniejsze dokumenty datowane najwcześniej na marzec 2015 r. świadczą wyłącznie o podjęciu przez skarżącą określonych działań w okresie o prawie rok odległym czasowo od momentu formalnego zgłoszenia działalności gospodarczej. Tym samym przedstawione faktury, kopie rachunków czy bilety na różnorakie środki transportu datowane na najwcześniej na drugi kwartał 2015 r. nie mogły mieć wpływu na wydaną przez organ rentowy decyzję czy też na orzeczenie Sądu Okręgowego oddalające odwołanie od niej.

Wobec prawidłowych ustaleń Sądu Okręgowego, iż M. J. (1) nie prowadziła działalności gospodarczej od 01.04.2014 r., co skutkowało brakiem podstaw do objęcia wnioskodawczyni od 27.05.2014 r. obowiązkowymi ubezpieczeniami emerytalnym, rentowym, wypadkowym oraz dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym z tego tytułu, bezprzedmiotowe pozostają rozważania Sądu Okręgowego odnośnie oceny działania wnioskodawczyni jako naruszającego treść art. 58 § 1 i 2 k.c. Tym samym zarzuty skarżącej w tym zakresie również pozostają bez wpływu na ocenę prawidłowości zaskarżonego rozstrzygnięcia jakie zapadło przed Sądem Okręgowym.

Zestawienie wskazanych powyżej okoliczności przy prawidłowo poczynionych przez Sąd Okręgowy ustaleniach w ocenie Sądu Apelacyjnego bezzasadnym czyni postawione przez skarżącą zarzuty naruszenia prawa materialnego. Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Przewodnicząca: Sędziowie: